

Nazwa przedmiotu: Estetyka 2		Kod przedmiotu: SW.SLO209
Nazwa uczelni prowadzącej przedmiot / moduł: Instytut Edukacji Artystycznej		
Nazwa kierunku: grafika		
Forma studiów: jednolite magisterskie, Stacjonarny	Profil kształcenia: ogólnoakademicki	Specjalność: wszystkie
Grupa przedmiotów: ogólne	Rok / semestr: II, 2	Język przedmiotu / modułu: polski

Forma zajęć	Wymiar zajęć
Wykład	30

Koordinator przedmiotu / modułu	dr hab. Agnieszka Gralińska-Toborek
Wymagania wstępne	Zaliczenie semestru zimowego.
Forma zaliczenia	zaliczenie
Typ oceny	numeryczna
Metody dydaktyczne	Wykład z wykorzystaniem środków audiowizualnych

Lp.	Założenie i cele przedmiotu
1.	Głównym celem wykładów jest wprowadzenie słuchaczy w podstawowe pojęcia, zagadnienia, orientacje i stanowiska z zakresu estetyki XX wieku przez ukazanie wiodących nurtów i problemów estetycznego myślenia od początku minionego stulecia aż do XXI wieku. W tym celu, wychodząc od problematyki właściwej psychoestetyce, zostaną omówione dwa niezwykle istotne jej przejawy: psychoanalityczna estetyka Sigmunda Freuda oraz będąca jej korektą estetyka oparta na psychologii głębi Carla G. Junga. Po ukazaniu słuchaczom, czym był biografizm, metoda psychologiczna, psychologizm w dziejach estetyki, ukaże się ograniczenia psycho-estetyki na tle metodologicznego sporu pomiędzy naturalizmem i antynaturalizmem w końcu XIX wieku, by przejść do propozycji uprawiania estetyki w oparciu o metodę fenomenologiczną, której najdojrzałym owocem nie tylko w Polsce była estetyka Romana Ingardena, a szczególnie jego koncepcja dzieła sztuki. Następnie zostaną podjęte bardziej szczegółowe kwestie, jak spór absolutyzmu i relatywizmu w teorii ocen estetycznych i próba ograniczenia relatywizmu w teorii rozumienia dzieła sztuki Mieczysława Walisa, związki estetyki z semiotyką, socjologią czy antropologią w wydaniu funkcjonalistycznym czy w ogóle funkcjonalizmem jako sposobem wyjaśniania zjawisk kulturowych. Zwróci się uwagę na niezwykle doniosłą rolę anglosaskiej estetyki analitycznej i jej konsekwencje dla myślenia estetycznego, także na analogie w sztuce konceptualnej. Prowadzić to będzie wykład do dylematu, który swego czasu podjął w Polsce Stefan Morawski, rozważający status czy kryzys estetyki w kontekście tzw. po-sztuki (postsztuki, antysztuki etc.). Ważnymi kwestiami w XX wieku stała się estetyka tzw. nowych mediów, anestetyka, estetyka performatywności i somaestetyka, estetyka relacyjna oraz pytanie o status estetyki jako części epistemologii w sytuacji, gdy sztuczna inteligencja i epistemologia maszynowa radykalnie zmieniły nasze rozumienie metodologicznych procedur docierania do prawdy, także prawdy aisthesis i sztuki.

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Wiedza	
Ma uporządkowaną wiedzę ogólną o estetyce, orientuje się w metodologii estetyki, rozumie poszczególne teorie i terminologię właściwe dla dziejów estetyki od starożytności do epoki postmodernizmu.	Symbol: Efekty kierunkowe: GJ.W03 GJ.W05 Metody weryfikacji: W: Kolokwium
Umiejętności	

Potrafi posługiwać się pojęciami teoretycznymi właściwy-mi dla studiowanej dyscypliny.	Symbol: Efekty kierunkowe: GJ.U05, GJ.15a Metody weryfikacji: W: Kolokwium
Kompetencje społeczne	
Student świadomie i odpowiedzialnie wykorzystuje swój potencjał twórczy oraz wiedzę i doświadczenie w działaniach artystycznych, rozumiejąc ich znaczenie społeczne i kulturowe.	Symbol: Efekty kierunkowe: GJ.K03 Metody weryfikacji: W: Kolokwium
AKTYWNOŚĆ STUDENTA	LICZBA GODZIN
Godziny kontaktowe z nauczycielami akademickimi	
udział w ćwiczeniach audytoryjnych	30
Samodzielna praca studenta	
samodzielne studiowanie tematyki wykładów	20
samodzielne studiowanie literatury z zakresu kierunku	20
przygotowanie do zaliczenia lub egzaminu z przedmiotu	20
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	90
Liczba punktów ECTS	3

Wersja	Forma zajęć	Treści programowe	Dodatkowe informacje	
2022 L	Wykład	<p>1 I. W KRĘGU PSYCHOESTETYKI Biografizm a geneza psychoestetyki w myśli Jakoba F. Friesa i Friedricha Eduarda Beneke w I poł. XIX wieku. 2 II. PSYCHOESTETYKA SIGMUNDA FREUDA Podejście i redukcjonizm psychoanalizy Freuda w interpretacji dzieł sztuki. 3 III. PSYCHOESTETYKA CARLA G. JUNGA Korekta redukcjonizmu psychoestetyki Freuda w psychologii głębi Junga. 4 IV. ESTETYKA FENOMENOLOGICZNA Psychologizm a fenomenologia. Sytuacja estetyczna, przeżycie estetyczne, przedmiot estetyczny a wartość estetyczna. Warstwowa budowa dzieła sztuki. 5 V. TEORIA OCEN ESTETYCZNYCH A TEORIA ROZUMIENIA DZIEŁA SZTUKI Spór absolutyzmu i relatywizmu w teorii ocen estetycznych w ujęciu Mieczysława Wallisa i filozoficzno-metodologiczne przesłanki jego semiotyczno-estetyczna teoria rozumienia dzieła sztuki jako próba ograniczenia relatywizmu. 6 VI. TEORIA ROZUMIENIA DZIEŁA SZTUKI JAKO SZCZEGÓŁOWA EPISTEMOLOGIA DLA NAUK O SZTUCE Mieczysława Wallisa semiotyczno-estetyczna teoria rozumienia dzieła sztuki: rozumienie dążeń artystycznych, rozumienie pierwiastków przedstawiających, rozumienie wyrazu i życia psychicznego i rozumienie układu w dziele sztuki. 7 VII. ESTETYKA A SOCJOLOGIA I FUNKCJONALIZM ESTETYCZNY</p>	<p>Liczba godzin: 30</p> <p>Cele: 1</p> <p>Efekty uczenia się: GJ.W03 GJ.W05 GJ.U05 GJ.U15a GJ.K03</p>	

Wersja	Forma zajęć	Metoda weryfikacji	Waga
2022 L	Wykład	Kolokwium	100

Wersja	Literatura obowiązkowa	Literatura uzupełniająca
2022 L	<p>Bibliografia (według postępów wykładu):</p> <p>JWolfgang Welsch, Estetyka poza estetyką, Kraków &++E.</p> <p>Erika Fischer-Lichte, Estetyka performatywności, Kraków 2008.</p> <p>Richard Shusterman, Świadomość ciała. Dociekania z zakresu somaestetyki, Kraków 2010 (wybrane fragmenty)</p> <p>Nicolas Bourriaud, Estetyka relacyjna, Kraków 2012 (wybrane fragmenty)</p> <p>Stanisław Przybyszewski, Confiteor, dowolne wydanie</p> <p>Estetyki filozoficzne XX wieku, red.</p> <p>K.Wilkoszewska, Kraków 2000 (wybrane fragmenty)</p> <p>Gernot Böehme, Filozofia i estetyka przyrody w dobie kryzysu środowiska naturalnego, Warszawa 2002 (wybrane fragmenty)</p> <p>Arnold Berleant, Estetyka zaangażowana, „Biuletyn Polskiego Towarzystwa Estetycznego”, nr 3 (1) 2003</p> <p>Jean Baudrillard, procesja symulaków [w:]</p> <p>Postmodernizm: antologia przekładów, red. R.Nycz, Warszawa 1996.</p> <p>John Dewey, Sztuka jako doświadczenie, Wrocław 1975 (wybrane fragmenty)</p> <p>Michel Foucault, Inne przestrzenie, „Teksty Drugie” 6/2005.</p>	<p>Bibliografia (według postępów wykładu):</p> <p>AFryderyk Nietzsche, Narodziny tragedii, czyli Grecy i pesymizm, dowolne wydanie</p> <p>Juhani Pallasmaa, Oczy skóry. Architektura i zmysły, Kraków 2012.</p> <p>Marc Augé, Nie-Miejsca : wprowadzenie do antropologii nadnowoczesności : fragmenty, „Teksty Drugie” nr4(112).</p> <p>Natalia Anna Michna, Estetyka na marginesie. Przegląd nurtów estetyki feministycznej, „Avant”, XI nr 3</p> <p>Dziamski, Estetyka wobec feminizmu, „Dyskurs: Pismo Naukowo-Arystyczne ASP we Wrocławiu”, 2018/25</p> <p>Martin Heidegger, Źródła dzieła sztuki [w:] tenże, Drogi lasu, Warszawa 1997</p> <p>Hans-Georg Gadamer, Prawda i metoda, . Zarys hermeneutyki filozoficznej, Kraków 1993.</p>

Kryteria ocen w procesie weryfikacji efektów uczenia się	
Ocena	Opis wymagań
celujący (5,5)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte w sposób wykraczający ponad program nauczania
bardzo dobry (5,0)	zakładane efekty uczenia się zostały w pełni osiągnięte
dobry plus (4,5)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z niewielkimi niedociągnięciami
dobry (4,0)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z pewnymi brakami, które można uzupełnić
dostateczny plus (3,5)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z istotnymi brakami
dostateczny (3,0)	zakładane efekty zostały osiągnięte z poważnymi brakami, ale dopuszczalnymi na minimalnym wymaganym poziomie
niedostateczny (2,0)	zakładane efekty uczenia się nie zostały uzyskane